

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 19.9.		
Utorok 20.9.	Vyšné Remety 18.00 sv. liturgia + pan.	+ Michal, Marta, Juraj, Anna a ostatní z rod. Zahorčakovej
Streda 21.9.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	+ Bohuznámy zosnulý
Štvrtok 22.9.	Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia + moleben	+ Ján Mackulin
Piatok 23.9.	Vyšná Rybnica 18.00 - sv. liturgia s prípravou detí na 1. sv. prijímanie	+ Alžbeta, Andrej
Sobota 24.9.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	
Nedeľa 25.9.	10. nedeľa po Päťdesiatnici Vyšné Remety 8.30 sv. liturgia Vyšná Rybnica 10.00 - sv. liturgia	* za veriacich z farnosti

Hľadaj Božie kráľovstvo

Mt 6,31-33

„Nebudte teda ustarostení a nehovorte: **"Čo budeme jesť?"** alebo: **"Čo budeme piť?"** alebo: **"Čo si oblečieme?"**! Ved' po tomto všetkom sa zháňajú pohania. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. **Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše.**"

Si Božie dieťa. Preto musíš vedieť, že Otec chce s radosťou plniť tvoje potreby. Hovorí nám to samotný Ježiš: „Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete.“ No Boh nechce, aby sme tieto veci vyhľadávali. Chce, aby sme najprv hľadali Jeho kráľovstvo. A keď tak urobíš, všetky veci, ktoré potrebuješ, ti budú pridané. Nech je teda tvojou každodennou prioritou hľadanie Jeho kráľovstva. Prvé slovo 33 verša v gréčtine je „proton“, čo znamená, „prvý v poradí dôležitosti, zaujímavú prvé miesto“. Priateľu, Boh chce, aby sme hľadali najprv Jeho kráľovstvo a všetky ostatné veci sa zázračným spôsobom poukladajú na svoje miesto. Mnoho kresťanov si myslí, že hľadanie Jeho kráľovstva znamená všetkými silami sa snažiť byť dobrý, vyhľadávať svoj kríž a svoje utrpenie. No ono je to presne naopak. Nemáme to robiť tak, ako pohania. Biblia nás práve pred tým varuje. Grécke slovo „zháňať“ - epizeteo, znamená, „celou svojou bytosťou silami túžiť a bažiť“. My máme hľadať, „zeteo“ - čo „znamená hľadať, chváliť (hlavne Boha)“. Je to jednoduchá túžba bez osobnej námahy. A čo je tým kráľovstvom Božím, ktoré máme hľadať? Tim 14,17 nám povie, že „Božie kráľovstvo nie je jedlo a nápoj, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom.“

Dlho som si myslel, že môj Otec ma požehná a obdaruje „všetkými vecami“, keď sa budem snažiť byť dobrým, byť spravodlivým. Keď budem hľadať a pracovať na svojej spravodlivosti. Nejak mi unikalo jedno slovíčko: „Jeho spravodlivosť“. Nikto mi nepovedal, že nemám hľadať svoju spravodlivosť ale Jeho spravodlivosť, ktorá je v Duchu Svätom. Priateľu, ak chceš mať radosť a pokoj v Duchu Svätom, nezabúdaj a pripomínaj si „svoju spravodlivosť v Kristovi“, nie tvoju vlastnú, ale spravodlivosť, ktorú si dostal zadarmo ako dar. Nájdi si chvíľu, čítaj a počúvaj Bibliu, buď s Ježišom, chváľ Ho. Týmto hľadáš Jeho kráľovstvo a Jeho spravodlivosť a všetky veci, ktoré potrebuješ, ti budú pridané!

Schopnosť počúvať

„Za tvoj čas ti platím“

Recepčná elegantnej ordinácie pustila ďalej malú pacientku a uviedla ju: - Doktor, je tu jedna veľmi zvláštna pacientka. Doktor sa pozrel udivenými očami na dievčatko a vzápätí si všimol sprisahanecký úsmev recepčnej. - Čo tu robíš? Nemám čas sa ti venovať, pracujem, - povedal múdry doktor dievčatku, cítiac sa trochu trápne. - Oci, zaplatila som za tvoj čas, nasporila som si z toho, čo mi dávaš do školy, lebo doma stále hovoríš, že si príliš unavený. Veľavýznamný lekár pozrel na svoju maličkú a zahanbený ju objal a nechal ju vojsť; tú, ktorá si musela zaplatiť konzultáciu, aby jej otec mal na ňu čas. Táto známa anekdota by nás mala priviesť k zamysleniu nad tými, ktorých máme povinnosť počúvať.

Čo je to počúvať?

Schopnosť vnímať a rozumieť ostatných. Je treba všimnúť si rozdiel medzi počúvaním a počúvaním: počúvať môže znamenať len používanie toho zázračného zmyslu, ktorý nám pomáha zorientovať sa vo svete, ktorý nás obklopuje. Počúvať môže mať aj zvláštny význam venovania pozornosti, vnímania. Môžeme počúvať, ale nepočuť. Počúvať v sebe zahrňuje záväzok voči tomu, kto hovorí.

Nikto nepočúva

Prostriedky mestskej hromadnej dopravy vo veľkých mestách sú neustálym paradoxom: cestujeme úzko spojení s množstvom ľudí a napriek tomu sme dokonale sami. Nerozprávame sa, ignorujeme jeden druhého a ak dôjde k nejakému druhu komunikácie, tá sa obmedzí na obligátnu zdvorilostnú frázu alebo vyčítavý pohľad. Nekomunikovanie sa stupňuje, keď si na uši nasadíme slúchadlá, aby sme počúvali hudbu. Tým hovoríme to, čo známa detská rozprávka: „Nepočujem, nepočujem, ja som z dreva!“ Nepočujem a nechcem ťa počúvať, nechaj ma na pokoji v mojom vlastnom svete. Ale láska všetko premôže a vidíme mladý párik, ktorý sa delí o to, čo počúva, požičiavajúc si jedno zo slúchadiel. Nevieme a nechceme počúvať. A v našom okolí sú všetci tí ľudia, ktorí potrebujú byť vypočutí.

Všetci potrebujeme byť vypočutí

Nech Boh žehná taxikárov, koľko dobra robia len tým, že počúvajú naše sťažnosti! Vo veľkom meste je taxikár anonymný. Kedy ho znovu

uvidíme? Keďže diskretnosť je zaručená, zverujeme sa mu s ťarchami, ktoré nesieme vnútri. Niektorí sa snažia utešiť alebo poradiť, a v skutočnosti nie je dôležité, ako to robia; dôležité je, že nás dokážu vypočuť so súcitom.

Niektorí prichádzajú do spovednice viac preto, aby boli vypočutí, než aby získali odpustenie hriechov. Deti definujú kamaráta ako toho, komu môžu porozprávať svoje problémy. Dospievajúci neradi ostávajú doma, kde ich každý napomína a nikto nepočúva, radšej idú von, aby si našli chápacích kamarátov, ktorí im dajú to, čo im rodičia dať nevedia. Zlé na tom je to, že títo kamaráti im zvyknú dávať zlé rady.

Naučiť sa počúvať

Je naliehavé nutné naučiť sa počúvať. V prvom rade to musíme urobiť my, pre ktorých je to povinnosť, teda rodičia, učitelia, kňazi, poradcovia a lekári. Rodičia sa naučia počúvať hnaní prirodzenou láskou k svojim deťom. Počúvanie je osobné a dôverné, nesmie sa však z neho stať spoluvinníctvo. Ako vzbudiť v deťoch potrebnú dôveru, aby sa otvorili? Tak, že sa prestaneme správať ako policajti! Do rodičovského počúvania sa nezmestí ani hnev, ani výsmech, ale tolerancia a porozumenie áno; taktiež tam niet miesta pre represálie, alebo zneužitie počutého v budúcnosti. Rodičia majú hľadať príležitosť, aby sa mohli porozprávať v určitom súkromí a vhodnom prostredí. Vyjsť si niekam s dieťaťom znamená pozvať ho k dôvere.

Čo robiť, aby sme vedeli počúvať:

- K tomu, kto k nám rozpráva, sa správať slušne a citlivo.
 - Dať mu čas. Neukázať netrpezlivosť. V tej chvíli je to najdôležitejšie z toho, čo robíme.
 - Počúvať bez predsudkov. Nesnažiť sa hneď zaškatul'kovať všetko, čo nám povedia.
 - Hľadať riešenia spolu. Nemyslieť si, že poznáme všetky odpovede.
 - Snažiť sa spoznať osobnú situáciu toho, kto k nám hovorí.
 - Prestať robiť iné činnosti a dívať sa na toho, kto k nám hovorí.
- Počúva sa aj očami.